

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 februarie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Noi suntem mulțumitori Domnului fiindcă ne mai putem aduna, nederanjați, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu și să permitem să fim pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru. Astăzi suntem adunați aici din toată Europa, începând din Nordul îndepărtat, din Finlanda, până în Italia și din toate țările vecine, din România, toți sunt reprezentați aici. Și noi suntem mulțumitori din toată inima fiindcă ne mai putem aduna ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, să-l credem și să-l primim din toată inima noastră. Simțiți-vă bine în mijlocul nostru!

Când frații noștri au cântat două cântări minunate în limba engleză, atunci ne-am amintit de timpul când în toate școlile Europei de Est se învăța în limba rusă. Și dacă ne gândim, acum tot Estul vorbește o limbă engleză curată, toate țările noastre vecine au preluat limba engleză. Multe lucruri s-au întâmplat în trecutul apropiat. Noi știm că suntem foarte aproape de sfârșit. Înainte să intrăm în Cuvântul lui Dumnezeu, eu doresc să vă mai spun încă o dată: Simțiți-vă bine!

Noi observăm în exterior, cum a zis Domnul: „*Cât va fi pământul, nu vor înceta sămănatul și seceratul,... vara și iarna...!*” (Gen. 8.22). Așa cum a spus-o Dumnezeu, așa și este.

Saluturi [...]

Într-adevăr este puternic ceea ce a făcut Dumnezeu, mai ales în Congo; 350 de predicatori din toată împrejurimea s-au adunat împreună și au avut părtășie câteva zile. Și cererea lor principală a fost ca Dumnezeu să ne binecuvânteze într-un mod deosebit în acest sfârșit de săptămână. Noi toți suntem uniți interior în Domnul.

Alte saluturi [...].

Noi suntem mulțumitori din inimă lui Dumnezeu fiindcă Cuvântul împlinește scopul pentru care a fost trimis.

Foarte pe scurt doresc să amintesc. Noi toți știm că Israelul este în centrul istoriei și cel mai mare interes este acum în Orientul Apropiat. Dacă noi privim mai exact, ce rol a preluat Vaticanul – voi puteți să aflați aceasta din internet – Israelul și Vaticanul au făcut niște progrese substanțiale.

Vaticanul dorește locul cel mai sfânt care există pe muntele Sionului, odaia de sus unde au avut loc ultima Cină și turnarea Duhului Sfânt, acolo unde este și mormântul lui David. Vaticanul dorește să aibă sub controlul propriu acest loc atât de important. Se pare că ei vor să încheie un compromis ca să închirieze acest loc. Noi nu înțelegem toate lucrurile care se întâmplă acolo, dar Sfânta Scriptură spune că toate popoarele se vor aduna împotriva Ierusalimului. De asemenea Sfânta Scriptură spune dinainte că va fi încheiat un legământ și Sfânta Scriptură spune toate lucrurile acestea dinainte. Și dacă este vorba despre Israel și Ierusalim, totul a fost spus dinainte. Dar și lucrurile bune sunt spuse dinainte. Isaia 2.3: „*Căci din Sion va ieși Legea și din Ierusalim, Cuvântul Domnului*”. Domnul va răzni ca un Leu de pe muntele Sion.

Eu am citit multe versete biblice care vorbesc despre muntele Sion și despre ceea ce va face Dumnezeu, până la cei 144 de mii care, după ce vor fi pecetluiți, vor fi arătați pe Muntele Sion. Dar noi vedem în ce perioadă am ajuns. Timpul este avansat și noi înțelegem că revenirea Domnului este foarte aproape și că ultimul mesaj trebuie să ajungă la toate popoarele și limbile. Noi îi urăm poporului Israel binecuvântarea bogată a lui Dumnezeu și spunem așa cum a zis Pavel care a luminat această temă într-un mod deosebit, în Rom. cap. 9, 10 și 11: „Partea aleasă a primit-o; toți ceilalți care n-au crezut au fost împietriți”. Același lucru se întâmplă și acum în toate popoarele, limbile și națiunile. Cine Îl crede pe Dumnezeu și își deschide inima, acela se va descoperi, dar cine nu crede și își închide inima cu acela se împlinește: „au ochi și nu văd, au urechi și nu aud”. În Sfânta Scriptură ne este spus totul.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți în toată lumea, de la un capăt la celălalt, Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe toți aceia care sunt conectați în direct! Dumnezeu să-și atingă ținta Lui cu noi toți, prin har. În mod deosebit, toți aceia care vorbesc diferite alte limbi: simțiți-vă bine în mijlocul nostru! Noi suntem o familie mare a lui Dumnezeu și aceasta este prima făgăduință pe care a dat-o Dumnezeu: „...toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”. Lumea arabă să știe că și ea este inclusă în binecuvântarea pe care Dumnezeu a dat-o lui Avraam, și toate popoarele vor primi această binecuvântare. Văzut pe dinafară, noi am înțeles că în Orientul Apropiat tensiunile cresc. Numai Domnul știe ce se va întâmpla în continuare, dar atenția noastră este îndreptată spre ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu nouă, ce se întâmplă în Biserică, cum Domnul poate să ajungă la ținta Lui cu noi și în mijlocul nostru.

Astăzi noi avem un număr de întrebări. Eu voi fi cinstit, doar pe scurt ne vom ocupa cu întrebări. Întrebări au existat întotdeauna, în mod deosebit cu privire la anul 1977, pentru că fratele Branham l-a amintit de câteva ori.

Chiar astăzi am citit într-o scrisoare din 1971, cum fratele scrie: „Chiar dacă noi nu cunoaștem ziua și ceasul, totuși noi cunoaștem anul”. Anul a venit și a trecut și ei n-au știut-o. Tot la fel este și astăzi. Când Sfânta Scriptura spune: *„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni”*, aceasta este de ajuns. Noi n-avem nevoie de niciun om, care apoi filozofează: „Poate cunoaștem luna sau anul”. Nu! Noi n-avem nevoie de filozofii, ci avem nevoie de respect față de Cuvântul lui Dumnezeu. Noi ne oprim acolo unde S-a oprit și Domnul.

Haideți s-o spunem repede, doar ca o informație: în Matei 24, avem făgăduința că Domnul va reveni, dar nimeni nu cunoaște ziua și ceasul. Noi suntem mulțumitori din inimă pentru acest fapt. Dar mai întâi citim din Matei 11, ca să cunoaștem acest lucru.

Citim din Matei 11, începând cu v. 25: *„În vremea aceea, Isus a luat cuvântul și a zis: «Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, Te laud, pentru că așa ai găsit Tu cu cale!» Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; și nimeni nu cunoaște deplin pe Fiul, afară de Tatăl; tot astfel nimeni nu cunoaște deplin pe Tatăl, afară de Fiul și acela căruia vrea Fiul să i-L descopere”*.

Aici este vorba despre afirmația că nimeni, nici măcar Fiul nu a știut când va fi acel ceas. Și acum vine punctul important: toți aceia care cred conform direcției de credință „Jesus Only” („Numai Isus”), au o problemă mare; ei spun: „El era Dumnezeu însuși, cum a putut fi spus că El, ca și Fiul, nu a putut să o știe?”

Și în acest punct o știm foarte bine: noi lăsăm fiecare Cuvânt așa cum este scris. Chiar și Matei 24, v. 37: *„Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului”*. Mai înainte, în v. 36, este scris: *„Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl”*.

Trebuie citit, că Domnul nostru a venit într-o natură complet umană, El a fost născut ca om, a avut un trup ca al tău și al meu. În a opta zi a fost tăiat împrejur, a trebuit să fie născut ca om din pricina oamenilor. Doresc să citesc din Filipeni, unde este spus într-un mod foarte clar – nu voi lua mult timp cu aceasta, citesc doar pentru orientarea noastră în Filipeni 2, începând cu v. 7 și

8 – unde se depune mărturie că Domnul a venit într-un trup omenesc și a devenit om din pricina oamenilor.

Filip. 2, vers. 7 și 8: „*ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om...*”. Noi nu ne poticnim de aceste cuvinte, noi suntem mulțumitori pentru acest fapt. „*La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.*” (vers. 8). Isus Hristos, Domnul nostru a devenit Rob, Dumnezeu a devenit om. Dumnezeu ni S-a descoperit ca să ne conducă înapoi la El și asta a și făcut.

Încă un verset din Evrei cap. 5, doar pentru orientarea noastră. Frați și surori, noi să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu în toate lucrurile. Dacă Domnul nostru spune: „*Tatăl este mai mare ca Mine*”, atunci noi spunem „Amin” la aceasta și știm de ce a spus-o El așa. Și dacă spune: „*Eu și Tatăl una suntem*”, atunci noi, de asemenea spunem „Amin”, fiindcă noi știm exact că aici El vorbește ca Fiul omului, iar în celălalt loc vorbește ca Domn.

În Evrei 5, citim de la vers. 7 la 9: „*El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui, măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice*”. Aici ne este prezentat Cel întâi născut dintre mai mulți frați.

Noi credem ce este scris în Luca 2.11: „*astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul*”. Noi credem 1 Cor. 12.3: „*Și nimeni nu poate zice: «Isus este Domnul» decât prin Duhul Sfânt*”. La fel, credem că Domnul trebuia să Se dezbrace de slava Lui, că fecioara Maria a fost hotărâtă pentru scopul ca, Cuvântul să devină trup. Nu era nicio altă cale, ci așa trebuia să se întâmple. De aceea El a putut să spună: „*Despre ziua aceea și despre ceasul acela, nu știe nimeni: nici îngerii din ceruri, nici Fiul.*”. Aici El a vorbit ca om.

Eu doresc să mai subliniez un fapt: când Îl vedem după învierea Lui, El este numit întotdeauna numai DOMNUL: „Domnul a înviat”; „Noi L-am văzut pe Domnul”. După înviere El este numit numai DOMNUL. Domnul trebuia să devină om din pricina noastră. Așa cum am citit-o aici: că El, prin ascultarea Lui, ne va desăvârși pe noi care Îi suntem ascultători Lui.

Haideți s-o recitim din Evrei 5.9: „*Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut, pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice*”. Așa cum El a ajuns desăvârșit și noi vom ajunge la desăvârșire printr-o credință și

ascultare desăvârșită așa cum este scris. El – pentru toți, pentru tine, pentru mine – S-a făcut urzitorul unei mântuiri veșnice pentru toți aceia care Îi sunt ascultători Lui. Aceasta este ziua mântuirii. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său.

Haideți s-o spunem încă o dată: noi n-am filozofat niciodată despre Cuvântul lui Dumnezeu, ci ne-am dus de la un verset biblic la alt verset biblic și am luminat totul și întotdeauna Sfânta Scriptură ne-a dat răspunsul. Noi toți am citit și am auzit când a fost adus Cuvântul din introducere. Este vorba despre Cuvântul pe care Domnul ni l-a adresat.

Haideți s-o mai citim încă o dată din Evanghelia lui Ioan cap. 17, unde ne este spus de repetate ori ce exprimă acele cuvinte. Să citim de la v. 6: „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”. Noi cu toții știm că Numele Tatălui este și Numele Fiului. Noi o știm, fiindcă Tatăl S-a descoperit în Fiul, și în Fiul noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu și am fost primiți și Dumnezeu a devenit Tatăl nostru. Noi citim și partea a doua a vers. 6 din Ioan 17: „*Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău*”. Acesta este semnul de recunoaștere al acelor care sunt născuți din Dumnezeu. Cei care au primit Cuvântul ca sămânță dumnezeiască nu se ocupă cu filozofii religioase, ci iau în serios pe Dumnezeu și Cuvântul Său și Domnul le descoperă totul.

În mod deosebit doresc să citesc v. 8: „*Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit...*”. Tu le-ai primit, eu le-am primit, noi toți am primit ceea ce ne-a spus Domnul. „*...Ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit și au crezut că Tu M-ai trimis.*” (vers. 8b).

Nu doresc să intru în mai multe detalii, dar noi toți să știm că totul trebuie să se împlinească așa cum a fost hotărât de Dumnezeu în istoria de mântuire. Și Dumnezeu își împlinește planul Lui, până când noi toți vom vedea împlinit tot ce am crezut. Așa cum Domnul S-a făcut asemenea nouă, tot așa și noi Îl vom vedea pe El, și noi vom fi asemenea Lui, vom fi fii desăvârșiți și fiice desăvârșite ale lui Dumnezeu fiindcă L-am crezut pe Dumnezeu și am primit Cuvântul lui Dumnezeu în inimile noastre.

Citim v. 11b: „*Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi*”.

Citim și v. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău...*”. Le-am dat Cuvântul Tău, nu o răstălmăcire, nu o explicație, ci „*Le-am dat Cuvântul Tău; și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume*”.

Haideți să mergem la Ioan cap. 8, unde avem câteva lucruri care ne ating inimile. Citim Ioan 8, începând cu v. 31: „*Și a zis iudeilor care crezuseră în El: «Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii*

Mei»”. Care este situația dacă nu rămânem în Cuvântul Lui? Aceasta este condiția: *„Dacă rămâneți în cuvântul Meu sunteți în adevăr ucenicii Mei”*. Numai atunci când noi rămânem în Cuvânt și Cuvântul rămâne în noi, se poate împlini și următorul verset, v. 32: *„veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi”*. Cuvântul, adevărul vă va face slobozi. Nu evanghelistul, nu prorocul, nu cineva, ci Cuvântul ne va fi descoperit și vom fi eliberați de tot ce nu este în concordanță cu Cuvântul și în acest mod să putem să ne reîntoarcem în voia lui Dumnezeu.

Citim în Ioan 8.43: *„Pentru ce nu înțelegeți vorbirea Mea? Pentru că nu puteți asculta Cuvântul Meu”*. Noi ne dăm seama despre ce este vorba aici. Și în timpul nostru este vorba despre Cuvântul care rămâne în vecii vecilor și acest Cuvânt trebuie să rămână în noi.

Din 2 Timotei noi învățăm o lecție mare, care are o importanță foarte mare pentru mine. Citim din 2 Tim. 4 de la v. 1. Dragi frați și surori, eu citesc aceste cuvinte pentru ca noi cu toții să vedem ce seriozitate sfântă este legată de vestirea Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu vom intra în prea multe detalii ale întrebărilor. Există atât de multe întrebări – chiar și în cadrul mesajului – dar numai în Cuvântul lui Dumnezeu găsim răspunsurile. Nu dacă mergem de la un citat la altul, nu, ci dacă noi – în tot ce a fost spus – ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu și acolo găsim răspunsul.

Aici, în 2 Tim. 4 de la v. 1, Pavel scrie: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura”*.

Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toate inimile noastre și pentru slujba profetică pe care a dat-o fratelui Branham. Așa cum este scris în Sfânta Scriptură, noi trebuie să fim atenți la ce este spus că va fi în viitor, la ce s-a întâmplat deja. Deschiderea pecetilor nu este același lucru cu împlinirea unor lucruri descoperite. Ceea ce a descoperit Dumnezeu în martie 1963 se referă, pe de o parte, la toată perioada acestor două mii de ani și este arătată puterea antihristă în cele patru stadii de dezvoltare. Aceasta nu s-a împlinit în martie 1963, ci s-a împlinit în decursul ultimilor două mii de ani. Dacă citim mai departe în pecetea a cincea, despre acele suflete de sub altarul de jertfă, că unele lucruri s-au întâmplat deja, dar celelalte trebuie să se întâmple în viitor, pentru că acolo le este spus să mai aștepte *„până se va împlini numărul tovarășilor lor de slujbă și al fraților lor, care aveau să fie omorâți ca și ei”*.

Eu doresc să spun următoarele: dacă fratele Branham spune: „Mielul a părăsit tronul de har și nu mai este Mijlocitor sau Mare Preot”, atunci noi trebuie să ascultăm și să citim mai departe ca să vedem la ce perioadă de timp se referă el. Nu în anul 1963 a părăsit Domnul tronul harului și sângele nu mai este acolo. Nu! Ci era vorba despre descoperirea lucrurilor care vor fi în viitor. Acei frați nu disting ce a fost spus acolo și ei susțin că: „Domnul S-a coborât, și acum El cere dreptul asupra acelora pe care i-a răscumpărat și tronul de har este doar în inima acelora care cred, dar nu mai este în cer”.

Noi trebuie să recitim în Scriptură că, chiar și despre cei care trebuie să treacă prin necazul cel mare, este scris în Apoc. 7.14: „*ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului*”. Tronul de har rămâne tronul de har și sângele legământului cel nou rămâne sângele legământului cel nou atât timp cât a hotărât Dumnezeu. Prin urmare noi întotdeauna subliniem deosebirea dintre descoperirea unor lucruri – așa cum sunt scrise – care s-au întâmplat deja și cele care se vor întâmpla în viitor, deosebirea dintre descoperire și împlinire. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că sângele noului legământ mai este încă pe tronul de har, Domnul și Mântuitorul nostru mai este încă Avocatul tău și al meu, încă mai este așa cum a fost, până răpirea va avea loc.

Am mai vrut să spun: dacă acei frați ar citi mai departe, atunci ei ar asculta cum fratele Branham a zis: „Domnul S-a coborât în stâlpul de foc și ni S-a descoperit și i-a pretins pentru Sine pe cei eliberați”. Nu a fost revenirea Lui, ci Domnul doar S-a coborât în stâlpul de foc și de nor în mijlocul nostru. Așa cum a fost situația în toate adunările în care s-a rugat fratele Branham pentru cei bolnavi, și Domnul S-a descoperit ca fiind același, dar aceasta nu a fost revenirea lui Isus Hristos, ci a fost o perioadă în care Dumnezeu i-a pretins pe cei răscumpărați.

Toți cei care sunt cu adevărat răscumpărați cred mesajul dumnezeiesc, ei cred că Domnul S-a descoperit ca fiind același ieri, azi și în vecii vecilor. De aceea și noi suntem adunați aici și vestim Cuvântul lui Dumnezeu fiindcă noi am înțeles și am primit totul prin credință, că începând cu acel moment când Domnul i-a dat fratelui Branham însărcinarea legată de planul de mântuire: „Că mesajul care i-a fost încredințat lui va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Și Îngerul Domnului i-a zis: „Dacă vei reuși să-i faci pe oameni să te creadă...”. Dumnezeu să ne dăruiască harul să credem mesajul, noi să acceptăm și să primim ceea ce ne-a dat Domnul.

Frați și surori, nu știu care este situația voastră, dar dacă voi ați fi în situația mea și dacă ați ști ce a fost spus, se spune și se învață, și dacă ați cunoaște și harul pe care ni l-a dat Domnul ca să avem putere să ne întoarcem la fiecare Cuvânt și să mergem de la verset la verset! Înainte să

continuăm cu 2 Tim. 4, să ne întoarcem la Matei 24, ca să vedem ce a fost spus acolo, deosebirea dintre revenirea Domnului și diferitele venituri ale Domnului. Citim în Matei 24, aici avem următoarele lucruri scrise și noi le credem Matei 24, citim începând cu v. 27: „*Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului*”. Noi mulțumim lui Dumnezeu că în traduceri germane, nu este scris doar *venirea*, ci *sosirea* sau *revenirea*.

De exemplu – haideți s-o mai citim încă o dată – aici în Matei 24.37: „*Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, așa se va întâmpla și la **revenirea** Fiului omului*”. Și după aceea citim ce se va întâmpla la *revenirea* Domnului ca Fiul omului.

Vers. 39: „*și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la **revenirea** Fiului omului*”. Și apoi urmează și răspunsul: „*Atunci, din doi bărbați care vor fi la câmp, unul va fi luat, și altul va fi lăsat. Din două femei care vor măcina la moară, una va fi luată, și alta va fi lăsată*” (vers. 40-41). Aceasta va fi la *revenirea* Domnului. Așa cum este scris în profeția biblică așa este. Se poate ca ceea ce este înainte, să stea la urmă și, ceea ce urmează, să stea înainte.

Haideți să citim versetul 29, unde este scris despre necazul cel mare. Și noi toți știm că vom fi răpiți înaintea necazului cel mare. Dar în Matei 24.29, este scris: „*Îndată după acele zile de necaz «soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer, și puterile cerurilor vor fi clătinate»*”. Și ce este scris după aceea, în vers. 30? Vers. 30: „*Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului...*”. „*după acele zile de necaz*”. Noi trebuie să citim exact Scriptura, ca să știm în ce context sunt scrise versetele respective.

Citim încă o dată din Matei 24.42, verset adresat nouă tuturor: „*Vegheați, dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru*”.

Frați și surori, despre ce este vorba acum? Ca noi să filozofăm despre citatele fratelui Branham? Sau să readucem totul în Cuvântul lui Dumnezeu cu teamă dumnezeiască? Așa cum am citit aici: „*propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp; muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.*” (2 Tim. 4.2). Aceasta vrem să facem, vrem să ajutăm. Cuvântul Domnului ne este dat pentru învățătura noastră. Nu este necesar ca cineva să rățăcească. Și îndrăznesc s-o spun aici: toți aceia care au căpătat har înaintea lui Dumnezeu respectă Cuvântul și acesta le este descoperit.

Și așa cum este scris mai departe în 2 Tim. 4.3: „*Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor*”.

Noi n-avem nevoie de nimeni care se prezintă ca „al optulea mesager”, de nimeni care dorește să aibă un rol oarecare. Noi avem nevoie de o inimă smerită ca să primim tot ceea ce ne-a dăruit Domnul prin har și să fim sfințiți în Cuvântul adevărului.

În vers. 4 este scris: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”.

Frați și surori, haideți s-o spunem încă o dată, s-o spunem pentru toți din toată lumea, harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu nouă este să credem așa cum spune Scriptura, să respectăm tot Cuvântul și să lăsăm versetele în contextul în care au fost scrise. Ca astfel să se poate împlini planul lui Dumnezeu așa cum a fost hotărât înaintea întemeierii lumii și acum se împlinește, ca noi prin aceasta să avem parte prin har.

Dacă citim în Apocalipsa, vedem că întotdeauna este vorba despre Cuvântul Domnului. Și, de asemenea, aceasta este porunca pentru noi, iubiți frați și surori: să vestim Cuvântul. Restul îl lăsăm în seama lui Dumnezeu și noi știm că El va face totul bine.

Astăzi mai am pe inima mea următorul lucru: Domnul să-Și atingă ținta Lui cu noi toți, prin har, astfel ca toți aceia care au nevoie de eliberare, salvare, mântuire, să-L trăiască cu adevărat pe Dumnezeu. Noi să nu fi auzit doar un mesaj, ci să fi primit mântuirea deplină, prin harul lui Dumnezeu. Noi să nu ne pierdem în tot felul de lucruri secundare spuse de oameni. Nu! Ci să ne îndreptăm privirile noastre asupra lucrurilor scrise și anume: „*Toți aceia care au fost pregătiți au intrat în odaia de nuntă și ușa s-a încuiat*”. Acestea sunt zile de pregătire.

Haideți s-o spunem încă o dată: Domnul S-a descoperit în zilele noastre la fel cum s-a întâmplat în zilele lui Avraam, lui Moise, în stâlpul de nor și în stâlpul de foc, doar cu un singur scop: ca poporul Său să fie chemat afară, să ne ilumineze calea noastră așa cum a fost și în timpul lui Moise – acesta este scopul lui Dumnezeu.

Haideți s-o spunem încă o dată: toți ceilalți ne vor batjocori și vor spune: „*Ce vreți voi acolo? Acel bărbat a fost un carismatic, a fost un evanghelist ca toți ceilalți, chiar dacă a avut un dar de vindecare*”. Și la sfârșit ei spun: „*Dacă ar fi fost un așa mare bărbat al lui Dumnezeu, atunci nu ar fi putut să i se întâmple acel accident*”. Oamenii spun multe lucruri.

Dacă noi ne dăm seama de faptul că și Ioan Botezătorul l-a criticat pe Irod și i-a spus: „Ascultă, tu ai luat soția fratelui tău Filip, aceasta nu este corect înaintea lui Dumnezeu”. În acel moment Irod s-a mâniat pe Ioan. Dar a venit și momentul când a avut loc acea petrecere și Irodiada a avut și ea ceva de spus. Fata a mers la mama ei și a întrebat-o: „Ce să cer de la Irod?” Și mama i-a zis – și ea era puțin furioasă pe Ioan Botezătorul – „vreau capul lui Ioan Botezătorul într-o farfurie”. Ioan a fost decapitat și capul său i-a fost adus într-o farfurie.

De asemenea, am fi putut să întrebăm: „De ce nu și-a întins Dumnezeu mâna? De ce a permis El să se întâmple aceasta?” Dar lăsați aceste lucruri în seama lui Dumnezeu! El știe exact ce va face. Important este ca tu și eu, noi să recunoaștem ce are Dumnezeu de gând să facă cu noi. Nimeni nu poate să decidă cum va fi sfârșitul.

Dacă noi ne gândim, din punct de vedere pământesc – că fratele Branham a fost în călătorie de la Tucson, Arizona spre Jeffersonville ca să țină predica cea mai importantă, despre tema „Urma șarpelui”, de la început, din Grădina Eden. Fratele Branham a vrut să vorbească într-o predică deosebită, despre această temă. Acolo era un sens giratoriu și el a ieșit greșit și apoi s-a mai întors încă o dată. Acele 12-15 minute au fost suficiente ca el să aibă un accident cu acea mașină care a venit pe sensul lui de mers. Noi am putea să spunem: „De ce a greșit el acea ieșire? De ce a trebuit să se mai întoarcă încă o dată?” El și-a încheiat slujba și tot ceea ce a vrut ne să spună a spus-o deja și Dumnezeu ne-a descoperit-o nouă din Cuvânt, prin har.

Haideți s-o spunem din nou: noi să nu ne facem niciun fel de probleme cu privire la ce se întâmplă cu slujitorii lui Dumnezeu. Citiți în Evrei 11.37: „*au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul*”. Gândiți-vă la aceasta: oameni ai lui Dumnezeu au fost tăiați cu fierăstrăul așa cum este tăiat un pom – așa este scris. Atunci, de asemenea am putea să întrebăm: „Dacă aceia au fost niște bărbați atât de mari...?” Vă rog lăsați aceste întrebări!

Noi să-I mulțumim lui Domnului pentru Cuvântul descoperit, să-I mulțumim lui Dumnezeu că am găsit har înaintea Lui și că putem crede cum este scris în Scriptură și, prin ascultare, să dovedim că noi credem din inimă ceea ce Dumnezeu ne-a arătat în special prin slujba fratelui Branham, confirmând Cuvântul cum nu s-a întâmplat în toți anii de mai înainte.

În 2 Tim. 4, dorim să citim mai departe, începând cu v. 4: „*Își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite*”. La noi se întâmplă chiar contrariul: noi am primit urechi care ascultă, ochi care văd și inimi care primesc ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu.

Haideți s-o spunem din nou și s-o accentuăm: nu aceia care au știut mult, ci aceia care au fost pregătiți vor intra în odaia de nuntă. Este nevoie ca noi să avem trăirile originale cu Dumnezeu: mântuirea, pocăința, înnoirea, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt, astfel ca Dumnezeu să ne poată dăruia o restituire desăvârșită, nouă tuturor, prin har. Este vorba ca noi să credem, să credem așa cum a spus Scriptura și să-L rugăm pe Domnul: „O, Doamne împlinește, dovedește tot ce ai făgăduit și tot ce este scris în Cuvântul Tău!” Aceasta este perioada în care trăim noi astăzi și anume: mesajul premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Nu un „al optulea mesager” sau cineva oarecare, ci Cuvântul cu toate făgăduințele, Cuvântul lui Dumnezeu în original, învățătura în original, trăirile cu Dumnezeu așa cum au fost la început. În restituirea desăvârșită, totul trebuie să fie identic cu ceea ce a fost la început.

Fiți cinstiți, așteptăm noi lucrurile acestea? Este această siguranță în inimile noastre? Credem noi ce este scris în Scriptură? Să începem cu adevărat acolo unde trebuie să începem și anume, să ne dedicăm viețile noastre lui Dumnezeu într-un mod conștient, să avem o întoarcere la Domnul și noi să putem să strigăm: „Fie-Ți milă de mine păcătosul! Primește-mă! Iartă-mă!” Și aceasta trebuie să continue, în așa fel ca toți aceia care mai sunt chinuiți de Satana să fie dezlegați de acele legături satanice. Dacă citim în Sfânta Scriptură, vedem că întotdeauna lucrurile s-au întâmplat conform credinței oamenilor. Întotdeauna Domnul a spus: „Facă-se conform credinței tale”. Credința vine din predică și predica vine din Cuvântul lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem ce am vrut să spunem astăzi aici. Domnul are un plan de mântuire, Domnul a dat făgăduințe, Domnul ne-a chemat afară, El ne-a pus deoparte. Prin har noi am devenit proprietatea Lui. Sângele Mielului este încă pe tronul de har, pentru că Domnul nostru, ca Mare Preot, a intrat cu propriul Său sânge în Sfânta Sfintelor și sângele Lui vorbește încă pentru noi. Noi știm ce este scris în Rom. 8, că Domnul a reparat totul, eliberarea este desăvârșită și noi trebuie doar s-o primim în credință și să-I mulțumim Domnului pentru aceasta. Dumnezeu își împlinește Cuvântul Lui.

Noi trebuie s-o subliniem: doar acolo unde Dumnezeu a putut să facă un început, doar acolo va și desăvârși. El este Cel care face începutul și sfârșitul, dar trebuie ca, mai întâi, El să aibă posibilitatea să facă începutul în tine și în mine, în noi și apoi El poate continua și apoi El poate desăvârși pentru ziua glorioasă a revenirii Sale mărețe.

Aici în 2 Tim. 3, v. 10, este scris: „*Tu, însă, ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărârea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea*”. Aceasta este o pildă, o mărturie din

Biserica primară, despre ceea ce a făcut Dumnezeu și, de asemenea, în tine și în mine a făcut lucruri mari.

Primiți-o pur și simplu! Frați și surori, noi n-am fi fost astăzi aici, dacă Dumnezeu nu S-ar fi îndurat de noi. Nu demult noi am citit că Maria a fost cea căruia i-a fost spus că a primit har de la Dumnezeu: „Tu ai găsit har înaintea lui Dumnezeu”. Acela căruia Dumnezeu îi dăruiește harul, aceluia i-a dat harul să primească Cuvântul făgăduinței așa cum a făcut-o și Maria. Duhul Sfânt vine peste noi și viața care este în Cuvânt – fiecare Cuvânt este o sămânță, Cuvântul este Sămânța – Sămânța trebuie să fie semănată fiindcă numai așa poate să crească. Noi am semănat Cuvântul și Cuvântul a încolțit și noi vom trăi tot ce a făgăduit Dumnezeu, prin har.

În 2 Cor. cap. 1, ne sunt date îndemnurile cum să ne înțelegem unul cu altul, cum să ne înțelegem și mângâiem unul pe altul și cum să practicăm milostenia. În 2 Cor. 1, citim de la v. 3: *„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înșine suntem mângâiați de Dumnezeu, să putem mângâia pe cei ce se află în vreun necaz!”*

Spuneți-mi o familie, un loc unde nu sunt încercări și unde nu se întâmplă lucruri, care nu sunt așa cum ar trebui să fie. Dar a sosit momentul ca noi să intervenim unii pentru alții și să spunem: „O, Doamne, fie-Ți milă de noi, dăruiește har, ajută-i pe toți aceia care trebuie să treacă prin încercări deosebite, pentru ca și noi să-i putem mângâia, să-i putem ajuta!”

În vers. 5 este scris: *„Căci, după cum avem parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa, prin Hristos avem parte din belșug și de mângâiere”*. Deci, noi, împreună, să ne încredem în Domnul, să stăm pe Cuvânt, pe făgăduințe, să simțim unii cu alții și să ne ajutăm unii pe alții.

În 1 Tes. 2, citim despre importanța Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum o descrie Pavel. Citim 1 Tes. 2, începând cu v. 13: *„De aceea, mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu”*. Aceasta este lucrul important. Noi nu am exprimat niște păreri, n-am dat răstălmăciri, ci noi am vestit Cuvântul lui Dumnezeu, în original. Și Cuvântul nu se va întoarce niciodată fără rod, ci, întotdeauna, va împlini scopul pentru care a fost trimis de Dumnezeu, și în seara aceasta.

Voi, care încă nu L-ați trăit cu adevărat, pe Dumnezeu, încredeți-vă în El, credeți în El, că El a murit și pentru voi pe crucea de la Golgota, a luat

asupra Lui toate păcatele și vina și pe cruce a strigat în locul tău și al meu: „*Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?*” Noi am fost cei părăsiți de Dumnezeu. Acolo El a luat locul meu și al tău. Și în următorul moment s-a împlinit ceea ce a scris Pavel corintenilor: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. În momentul când toate păcatele și vina omenirii au fost puse peste El, a strigat: „*pentru ce M-ai părăsit?*” Și în acel moment când a fost străpuns cu sulița în coastă și sângele legământului cel nou a fost vărsat, atunci Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu El însuși. Aceasta nu e doar istoria mântuirii, acestea sunt niște fapte dumnezeiești din planul de mântuire, care s-au întâmplat pentru noi, prin har.

Citim mai departe aici. Noi să nu primim Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o părere omenească sau ca pe cuvântul oamenilor, ci ca pe ceea ce și este în adevăr. Atunci noi suntem sfințiți prin Cuvântul adevărului: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul.*” (Ioan 17.17). Fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Domnul. Dumnezeu a făcut totul prin Cuvântul Lui atotputernic. Eu doresc să citesc aceasta, ca voi să știți că Cuvântul lui Dumnezeu este un Cuvânt atotputernic, care a ajuns la noi și se va împlini așa cum a spus-o Domnul.

Citesc din Evrei 1, de la v. 1: „*După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile („tot Universul” – lb. germ.) cu Cuvântul puterii Lui...*”. Prin același Cuvânt Atotputernic prin care a chemat toate lucrurile la existență, El a zis: „*Să fie lumină!*” Și s-a făcut lumină. Tot ce a spus El s-a și făcut, iar aici ne este spus că tot Universul este ținut prin Cuvântul Lui atotputernic. Să citim tot versetul din nou: „*El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile („tot Universul” – lb. germ.) cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățarea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi în locurile preainalte*”. Ambele lucruri s-au întâmplat. Pe de o parte, El a chemat la existență toată creația și El o ține prin Cuvântul lui atotputernic. Și apoi după ce a împlinit mântuirea, a șezut la dreapta Măririi lui Dumnezeu. Dreapta Domnului câștigă biruința, dreapta Domnului rămâne înălțată. Așa este scris: „*Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale*”. Tot planul istoriei de mântuire care este scris și spus deja dinainte în Vechiul Testament se împlinește începând cu Noul Testament, prin har.

Haideți s-o mai spunem încă o dată: noi putem avea parte de aceste împliniri. Toți aceia care au fost eliberați prin sângele Mielului au acces la

Cuvântul lui Dumnezeu, ei cred Cuvântul lui Dumnezeu și știu că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin”.

Dacă ne întoarcem repede la Evanghelia lui Ioan cap. 8, este minunat cum a spus Domnul deja atunci – și toți prorocii și toți apostolii au vestit cât de important a fost și cât de important este și astăzi – ca toți să fie ascultători glasului Domnului, să accepte și să primească ce a spus El. În Ioan 8, citim de la v. 45: *„Iar pe Mine, pentru că spun adevărul, nu Mă credeți”*. Cine poate să creadă așa cum spune Scriptura? Doar cine a primit harul lui Dumnezeu poate să creadă așa cum spune Scriptura. Noi am putea să mergem de la un verset la altul și am putea să vedem cât de important este ca noi să-L credem pe Dumnezeu din toată inima, să primim tot ce a făcut El pentru noi, toate făgăduințele pe care ni le-a dat El. Să primim tot ce ne-a dat Dumnezeu în Isus Hristos, prin har.

Încă două versete din Apoc. 1, unde doresc să subliniez din nou Cuvântul lui Dumnezeu, care rămâne în vecii vecilor. Din Apoc. 1, citim de la v. 2 la 3; poate începem de la v. 1: *„Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său la robul Său Ioan care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos, și a spus tot ce a văzut...”*. Acesta *„care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu”*. Despre ce mărturisim noi? Despre Cuvântul lui Dumnezeu, despre ceea ce a făgăduit, a spus și a făcut Dumnezeu în Cuvântul Său, prin har. Și după aceea vine fericirea din v. 3: *„Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!”* Deci, cuvintele lui Dumnezeu trebuie păzite, căci împlinirea lor este aproape.

Același Cuvânt îl putem citi și în Apoc. 19, în principal este în v. 9, dar ca să cunoaștem tot contextul – despre cine este vorba aici, cui i s-a adresat, cine a primit mărturia – citim de la v. 7 la v. 9: *„«Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui („Mireasa Lui” – lb. germ.) s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.» (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»”*.

Toți aceia care sunt chemați la ospățul nunții Mielului, ascultă și cred cuvintele adevărate ale lui Dumnezeu; ei le primesc, nu au întrebări, ci găsesc răspunsul în Sfânta Scriptură.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în seara aceasta. Este vorba ca Domnul să vorbească tuturor, ca toți să audă strigarea: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă*” pentru sufletele voastre (Matei 11.28). Toți să asculte această chemare și să dea un răspuns acestei chemări, venind la El. Acest cuvânt este valabil și astăzi: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă*” sufletelor voastre. Tot așa este valabil și Cuvântul din Isaia 53.5: „*prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este un absolut, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărul.

Fiindcă am amintit Isaia 53, doresc să mai citesc repede aceste versete pentru ca voi să știți că așa este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Isaia 53 de la v. 4: „*Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui,*” – durerile tale, durerile mele – „*și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți*”. Și vers. 6 trebuie să se împlinească ca să putem spune: „*Noi rătăceam cu toții ca niște oi...*” – nu „rătăcim”, ci aceasta să fi fost la trecut – „*fiecare își vedea de drumul lui dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor*”. Citim și minunatul verset 10: „*Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui*”. Noi am putea să citim mai departe, dar eu citesc doar partea a doua din v. 12: „*De aceea, Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați*”. Deci, Dumnezeu ne-a dăruit o eliberare desăvârșită.

Dacă noi citim în Evangheliile, vedem că Domnul i-a eliberat pe toți aceia care au fost chinuți de Diavolul, i-a vindecat, i-a eliberat de sub dreptul Satanei și toți au putut să fie liberi. Același lucru se întâmplă și astăzi. Frați și surori, Domnul nostru a plătit prețul și noi am fost luați de sub puterea Satanei și am fost puși sub puterea lui Dumnezeu. Totul s-a isprăvit. Sângele legământului cel nou a curs, noi suntem liberi și putem să strigăm: „*Eu sunt eliberat și Îl laud pentru aceasta, eu sunt eliberat prin sângele Mielului*”. Primiți-o în credință! Este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Tot ce a zis El, personal, o va și împlini. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „*Da*” și „*Amin*”.

Eu sper că toți au înțeles totul corect, și în ceea ce privește mesajul și afirmațiile care au fost făcute. Noi să ne întoarcem la Sfânta Scriptură cu toate lucrurile și să lăsăm Cuvântul să spună ce are de spus. Noi să nu adăugăm nimic și să nu punem nimic la o parte, ci să-I aducem lauda și rugăciunea noastră lui Dumnezeu.

Frați și surori, permiteți-mi s-o spun din nou: Domnul S-a coborât astfel în mod deosebit odată cu deschiderea pecetilor, și a adus această dovadă înaintea întregii lumi. Și după aceea deschiderea pecetilor cu care era legat și faptul că toți aceia care Îl cred pe Dumnezeu, care primesc ceea ce a spus Domnul, întreaga răscumpărare, tot planul de mântuire, cu toate făgăduințele până chiar la făgăduința: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”*.

Vă rog nu uitați: dacă o verigă din lanț nu ține, atunci tot lanțul se rupe și toate făgăduințele lui Dumnezeu, într-adevăr, sunt legate între ele și noi suntem legați cu Dumnezeu în toate făgăduințele Cuvântului pe care El ni le-a dăruit. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru mesaj, suntem mulțumitori pentru chemarea afară, pentru mântuirea deplină pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, Domnul nostru. Lui Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim lui Dumnezeu împreună, să-I mulțumim într-adevăr împreună. Și înainte de a face aceasta, doresc ca să vă spun ce este pe inima mea: vrem să-i invităm pe toți aceia care doresc să-și dedice viețile lor lui Dumnezeu. Noi facem această chemare conform poruncii lui Dumnezeu. Și astăzi Domnul cheamă, El iartă fărădelegile noastre, El nu ia aminte la păcatele noastre, El a încheiat legământul cel nou cu noi prin sângele noului legământ care a fost vărsat pentru noi.

Haideți să-I mulțumim Domnului pentru că sângele Mielului mai este încă pe tronul de har. Noi putem să ne apropiem cu bucurie și să primim prin credință ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Toți tinerii, toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, dedicați-vă viețile voastre Domnului. Încă mai este timpul de har, încă mai este dată chemarea și voi veți vedea ziua pe care a făcut-o Domnul este acea zi în care voi ați spus „DA” și ați primit ce v-a oferit și v-a dăruit Domnul. Astăzi dacă voi ascultați glasul Lui în toate domeniile: fie că este vorba despre eliberare, despre făgăduințele lui Dumnezeu, fie Cuvântul lui Dumnezeu în ansamblu, totul, noi credem din toată inima. Și Domnul îl împlinește în noi. Cine dorește să-și ridice mâinile ca să fie inclus în rugăciune? Aplecați-vă capetele voastre și deschideți-vă inimile. Pretutindeni sunt mâini ridicate. Domnul să vă binecuvânteze, din bogăția harului Său!

[Se cântă cântarea „Așa cum sunt” (...)]

Iubite Domn, Tu Dumnezeu veșnic credincios, noi am auzit Cuvântul Tău, (am auzit) Evanghelia deplină, am primit mântuirea deplină pe care Tu ne-ai dăruit-o, am primit salvarea sufletelor (noastre), eliberarea duhurilor (noastre), vindecarea trupurilor (noastre). Totul s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota și noi putem să purtăm acest Cuvânt al crucii, și pentru toți care cred (aceiași) Cuvântul (al) crucii este o putere a lui Dumnezeu. Permite ca acest Cuvânt să se descopere! Cuvântul Tău este Cuvântul atotputernic și devine o putere a lui Dumnezeu în toți care-l cred din toată inima lor. Noi credem așa cum este scris în Scriptură și o primim. Fiți eliberați! Fiți vindecați! Fiți mântuiți prin sângele Mielului, prin puterea lui Dumnezeu! Primiți-o și mulțumiți-I Domnului pentru acestea (toate)!

El ne-a dat făgăduințele Sale pe care le-a și împlinit, El a salvat sufletul, a eliberat duhul și a vindecat trupul. Lui, Dumnezeului nostru Îi aducem cinstea, și lauda (și rugăciunea) noastră pentru toate acestea, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Și tot poporul să spună „Aleluia!” Aleluia! Cinste, laudă și rugăciune să-I fie adusă Domnului, Dumnezeului nostru.

Dacă surorile au o cântare potrivită noi ne-am bucura. Rămânem în continuare înaintea Domnului și ne rugăm. Noi toți Îi mulțumim Lui din adâncul inimii noastre pentru tot ce a făcut și în seara aceasta. Eu cred că frații din toată lumea au diferite necazuri și Domnul le va da și lor un răspuns.

[Surorile cântă o cântare. Se roagă fratele Schmidt (...). Se cântă cântarea „Aceasta este ziua”.]

Haideți să ne rugăm acum și pentru toți frații slujitori de pe tot pământul, astfel ca Domnul să fie cu ei. Ei toți să respecte Cuvântul Lui și să rămână cu vestirea în Cuvântul Lui.

Iubite Domn, Tu Dumnezeu veșnic credincios, Tu trimiți Cuvântul Tău și ne faci sănătoși, Tu trimiți mesagerii Tăi pentru ca ei să vestească Cuvântul Tău. Noi ne rugăm acum pentru toți frații, în mod deosebit pentru cei 350 de frați care sunt adunați acolo și pentru toți frații din toate popoarele, limbile și națiunile. Iubite Domn, vino Tu la dreptul Tău, să aibă loc o străpungere, astfel încât toți să fie călăuziți prin Duhul Tău, să vestească Cuvântul Tău, care rămâne în veci. Acest Cuvânt să devină atotputernic și în viețile noastre. Iubite Domn, noi punem totul în mâinile Tale. Tu vei avea o Mireasă fără pete și fără zbârcituri. Noi Îți mulțumim pentru puterea sângelui, a Cuvântului și a Duhului și Te rugăm ca Tu să ai

calea Ta cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Și tot poporul să spună „Amin”. Amin.

Harul Domnului să fie cu voi toți. Gândiți-vă și la faptul că noi suntem aici în Casa lui Dumnezeu. Îi rog pe părinți să aibă grijă de copiii lor și să avem o noapte liniștită. Dumnezeu să ne binecuvânteze! Amin.